

President Thomas S. Monson

Kněžská moc

Kěž jsme dnes i navždy způsobilými příjemci oné božské moci kněžství, jehož jsme nositeli. Kěž kněžství žehná našemu životu, a kéž ho používáme k žehnání života druhých.

Dlouho jsem se modlil a studoval jsem, abych věděl, o čem mám dnes večer mluvit. Nerad bych někoho urazil. Přemýšlel jsem: „Jakým čelíme překážkám? Čím se musím zabývat každý den, co způsobuje, že pláču občas až dlouho do noci?“ Říkal jsem si, že bych se dnes večer rád na některé tyto překážky zaměřil. Něco se bude týkat mladých mužů. Něco se bude týkat těch, kteří jsou středního věku. A něco se bude týkat těch, kteří jsou trochu za středním věkem. O vysokém věku se nemluví.

A tak bych zkrátka rád začal tím, že řeknu, že je dobře, že jsme dnes večer spolu. Slyšeli jsme nádherná a aktuální poselství týkající se kněžství Božího. Já, spolu s vámi, jsem byl povznesen a inspirován.

Dnes večer bych chtěl mluvit o věcech, které v poslední době velmi tíží mou mysl a u nichž pocituji inspiraci podělit se o ně s vámi. Všechny se nějakým způsobem týkají osobní způsobilosti, která je nutná pro přijetí a používání posvátné moci kněžství, jehož jsme nositeli.

Dovolte mi začít tím, že vám přečtu verše ze 121. oddílu Nauky a smluv:

„Práva kněžství jsou neoddělitelně spojena s mocemi nebeskými a ... moci nebeské nemohou být ovládnány

ani používány, pouze podle zásad spravedlivosti.

Že nám mohou být předána, je pravda; ale když se snažíme zakrývat hříchy své nebo uspokojovat pýchu svou, marnivou ctižádost svou nebo uplatňovat moc nebo panství nebo donucování na duši dětí lidských v jakékoli míře nespravedlivosti, vizte, nebesa se stáhnou; Duch Páně je zarmoucen; a když se stáhne, amen s kněžstvím neboli s pravomocí onoho muže.“¹

Bratří, toto je směrodatné slovo Pána týkající se Jeho božské pravomoci. Pokud jde o zodpovědnost, kterou to klade na každého z nás, kteří jsme držitelé kněžství Božího, není o čem pochybovat.

Přišli jsme na zem v neklidné době. Mravní kompas většiny společnosti se postupně přesunul do polohy „projde ti téměř všechno“.

Žiji již tak dlouho, že mohu dovědět, že se mravní zásady společnosti proměňují. V oblastech, kde měřítko Církve a měřítko společnosti byla dříve povětšinou totožná, existuje dnes mezi námi široká propast, která se neustále zvětšuje.

Mnohé filmy a televizní pořady zobrazují chování, které je v mém protikladu k zákonům Božím.

Neoddávejte se oněm dvojsmyslným narážkám a neskrývané špíně, kterou tam lze tak často najít. Do téže kategorie spadají i slova většiny dnešních písní. Hrubá řeč, která je dnes tak běžná, by ještě v nedávné době nebyla vůbec tolerována. Smutné je i to, že Pánovo jméno je bráno nadarmo stále znovu a znovu. Připomeňte si se mnou přikázání – jedno z deseti, které Pán zjevil Mojžíšovi na hoře Sinai: „Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo; neboť nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo.“² Mrzí mě, je-li kdokoli z nás vystaven hrubé mluvě, a naléhám na vás, abyste ji vy sami nepoužívali. Snažně vás prosím, abyste neříkali ani nedělali nic, na co nemůžete být hrdí.

Zcela se vyhýbejte pornografii. Nikdy sami sobě nedovolte, abyste ji sledovali. Je prokázáno, že jde o závislost, kterou je více než těžké překonat. Vyhýbejte se alkoholu, tabáku i jakýmkoli jiným drogám, a také závislostem, nad nimiž by pro vás bylo těžké zvítězit.

Co vás ochrání před hříchem a zlem, jež jsou kolem vás? Já tvrdím, že do bezpečí vás pomůže dovést silné svědectví o našem Spasiteli a Jeho evangeliu. Pokud jste nečetli Knihu Mormonovu, přečtěte si ji. Nemusíte zvedat ruku. Budete-li ji číst s modlitbou a s upřímnou touhou poznat pravdu, Duch Svátý vám projeví její pravdivost. Je-li pravdivá – a ona je, pak Joseph Smith byl prorok, který viděl Boha Otce a Jeho Syna Ježíše Krista. Církev je pravdivá. Pokud o tomto ještě nemáte svědectví, udělejte vše, co je potřeba, abyste ho získali. Je nezbytně nutné, abyste měli vlastní svědectví, neboť svědectví druhých vás daleko nedonese. Jakmile svědectví obdržíte, je třeba, abyste ho udržovali silně a živě tím, že budete poslušni

příkázání Božích a budete se pravidelně modlit a studovat písmo. Chodte na shromáždění. Vy, mladí muži, účastněte se semináře nebo institutu, jsou-li k dispozici.

Je-li ve vašem životě něco špatného, existuje cesta, jak z toho ven. Zanechte čehokoli nespravedlivého. Promluvte si se svým biskupem. Ať jde o jakýkoli problém, můžete ho vyřešit náležitým pokáním. Opět se můžete stát čistými. Pán o těch, kteří činí pokání, řekl: „Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbledlejší;“³ „a já, Pán, již na ně nevzpomínám“⁴.

Spasitel lidstva popsal sám sebe jako někoho, kdo je ve světě, ale není ze světa.⁵ My také můžeme být ve světě, ale nebýt ze světa, tím, že budeme odmítat nesprávné zásady a nesprávná učení a že zůstaneme věrni tomu, co přikazuje Bůh.

V poslední době hodně přemýšlím o vás, mladí muži, kteří jste ve věku, kdy se můžete oženit, ale ještě nemáte pocit, že tak máte učinit. Známe krásné mladé ženy, které touží po svatbě a chtějí založit rodinu,

ale jejich příležitosti jsou omezené, protože mnoho mladých mužů sňatek odkládá.

To není nic nového. Na toto téma toho již bylo řečeno mnoho dřívějšími presidenty Církve. Podělím se s vámi jen o jeden nebo dva příklady toho, co radí.

President Harold B. Lee řekl: „Jako nositelé kněžství neplníme svou povinnost, pokud úmyslně přesahujeme věk vhodný na ženění a pokud si odpíráme úctyhodné manželství s těmito krásnými ženami.“⁶

President Gordon B. Hinckley řekl toto: „Mé srdce soucítí s ... našimi svobodnými sestrami, které touží po manželství a nedaří se jim ho nalézt. ... Mnohem méně soucítím s mladými muži, kteří podle zvyklostí v naší společnosti mají výhradní právo učinit v této záležitosti první krok, ale v mnoha případech tak nečiní.“⁷

Uvědomuji si, že existuje spousta důvodů, proč možná váháte učinit onen krok a oženit se. Pokud máte obavy o finanční zabezpečení manželky a rodiny, dovolte mi ujistit

vás, že manželský pár, který se musí uskrovnit a musí šetřit, se nemá za co stydět. Většinou právě v těchto náročných časech přilnete těsněji jeden k druhému, zatímco se budete učit přinášet oběti a činit obtížná rozhodnutí. Možná se obáváte, že si nevyberete tu pravou. K tomu říkám, že je třeba, abyste použili víru. Najděte si někoho, kdo se k vám bude hodit. Uvědomte si, že nebudete schopni předejít všem problémům, které mohou nastat, ale buďte si jisti, že téměř všechno můžete vyřešit, budete-li vynalézaví a budete-li odhodláni udržovat své manželství při životě.

Možná, že si jako svobodní užíváte až příliš zábavy, jezdíte na drahé dovolené, kupujete si drahá auta a hračky a prostě si obecně užíváte onoho bezstarostného života s přáteli. Vidám vaše skupiny, jak spolu něco podnikáte, a přiznávám, že si říkám, proč si někde nevyrazíte s mladými dívkami.

Bratři, v určitém okamžiku je potřeba začít vážně přemýšlet o manželství a hledat společníci, s nímž budete chtít strávit věčnost. Pokud si vyberete moudře, a pokud se zavázete učinit

své manželství úspěšné, nic v tomto životě vám nebude přinášet větší štěstí.

Až se budete ženit, bratří, chtějte uzavřít sňatek v domě Páně. Pro vás, kteří jste nositeli kněžství, by nic jiného nemělo připadat v úvahu. Buďte opatrní, abyste se nepřipravili o způsobilost tak učinit. Svě námluvy můžete udržovat v patřičných mezích, a přesto se můžete skvěle bavit.

Bratří, nyní přejdu k dalšímu tématu, u kterého mám pocit, že o něm mám mluvit. V oněch třech letech od doby, kdy mi byla vyjádřena podpora jako presidentovi Církve, bylo, myslím, tou nejsmutnější a nejžalostnější zodpovědností, kterou mám každý týden, zabývat se rušením pečetění. Každý takový případ předcházelo radostné manželství uzavřené v domě Páně, kde milující pár započal nový společný život a těšil se na to, že společně stráví zbytek věčnosti. Pak plynuly měsíce a roky a jejich láska z nějakého důvodu uvadla. Může to být následkem finančních problémů, nedostatečné komunikace, nevladatelných nálad, vměšování se příbuzných, zapletení se do hříchu. Existuje spousta příčin. Ve většině případů to však nemusí skončit rozvodem.

Valná většina žádostí o zrušení

pečetění přichází od žen, které se zoufale snaží učinit manželství úspěšným, ale které, po konečném zhodnocení, nedokáží dané problémy překonat.

Vyberte si svou společnici pečlivě a s modlitbou; a když jste uzavřeli manželství, buďte jeden druhému naprosto věrni. U svého strýce a tety jsem si jednou všiml jedné rady k nezaplacení uvedené na malé zarámované plaketě. Stálo na ní: „Zvol si, koho budeš milovat, a pak miluj toho, koho sis zvolil.“ V těchto několika slovech se skrývá veliká moudrost. Oddanost v manželství je naprosto zásadní.

Vaše manželka je vám rovna. V manželství nikdo z partnerů není nadřazený ani podřazený. Kráčíte bok po boku jako syn a dcera Boží. Manželku nemáte ponižovat ani urážet, ale máte ji respektovat a milovat. President Gordon B. Hinckley řekl: „Žádný muž v této Církvi, který ... uplatňuje nespravedlivé panství nad [svou manželkou], není hoden, aby byl držitelem kněžství. Třebaže mohl být vysvěcen, nebesa se stáhnou, Duch Páně bude zarmoucen a bude konec s pravomocí kněžství onoho muže.“⁸

President Howard W. Hunter řekl o manželství toto: „Mít šťastné a úspěšné manželství není obecně ani tak otázkou toho, zda si vezmete tu správnou

osobu, jako spíš, zda *jste vy sami tou správnou osobou.*“ To se mi líbí. „Vědomá snaha konat svou část naplno je tím největším prvkem přispívajícím k úspěchu.“⁹

Před mnoha lety žil ve sboru, kterému jsem předsedal jako biskup, jeden manželský pár, který měl často velmi vážné a vášnivé neshody. Tím myslím opravdové neshody! Každý z nich si byl jist, že má pravdu. Ani jeden tomu druhému neustoupil. Když se zrovna nehádali, prožívali něco, co bych nazval neklidným příměří.

Jednou ve dvě hodiny ráno mi tento manželský pár zatelefonoval. Chtěli se mnou mluvit, a chtěli se mnou mluvit hned. Vstal jsem z postele, oblékl jsem se a odešel k nim domů. Seděli na opačných stranách místnosti a nemluvili spolu. Manželka mluvila se svým manželem tak, že mluvila na mě. On jí odpovídal tím, že mluvil na mě. Pomyslel jsem si: „Jak my jen tenhle pár dáme dohromady?“

Pomodlil jsem se o inspiraci, a na mysl mi přišla myšlenka, abych se je na něco zeptal. Řekl jsem: „Jak je to dlouho, co jste byli naposledy v chrámu a přihlíželi jste chrámovému pečetění?“ Přiznali, že to už je velmi dlouho. Byli to jinak způsobilí lidé, kteří měli chrámové doporučení a

kteří chodili do chrámu a vykonávali tam obřady za druhé.

Řekl jsem jim: „Půjďte se mnou do chrámu ve středu ráno v 8 hodin? Zúčastníme se tam pečeticího obřadu.“

Jednohlasně se zeptali: „Či to bude obřad?“

Řekl jsem: „To nevím. Bude to obřad někoho, kdo to ráno bude uzavírat sňatek.“

Následující středu jsme se v dohodnutou hodinu sešli v chrámu Salt Lake. Všichni tři jsme vešli do jedné z nádherných pečeticích místností, v níž jsme neznali jedinou duši kromě staršího ElRaye L. Christiansena, tehdejšího asistenta Kvora Dvanácti, což byl v té době úřad generální autority. Starší Christiansen byl pověřen, aby to ráno vykonal v dané místnosti pro nevěstu a ženicha pečeticí obřad. Jsem si jist, že nevěsta a její rodina si říkali: „To musejí být přátelé ženicha“ a že rodina ženicha si říkala: „To musejí být přátelé nevěsty.“ Můj manželský pár seděl na malé lavici a byla mezi nimi asi půlmetrová mezera.

Starší Christiansen začal tím, že manželskému páru, který byl oddáván, předal několik rad, a to nádherným způsobem. Zmínil se o tom, jak manžel má milovat svou manželku, jak se k ní má chovat s úctou a pozorností a že ji má uznávat jako srdce domova. Pak mluvil k nevěstě o tom, jak má cítit svého manžela jako hlavu rodiny a jak ho má ve všech ohledech podporovat.

Všiml jsem si, že zatímco starší Christiansen mluvil k nevěstě a ženichovi, můj manželský pár se přisunul kousek k sobě. Zakrátko seděli těsně vedle sebe. Potěšilo mě, že rozhodnutí, že si přisednou blíže, učinili oba zároveň. Na konci obřadu můj manželský pár seděl tak blízko u sebe, že to vypadalo, jako by těmi novomanželi byli *oni*. Oba se usmívali.

Jak jsme onoho dne odcházeli

z chrámu, nikdo ani nevěděl, kdo jsme nebo proč jsme přišli; ale když moji přátelé vycházeli hlavními dveřmi ven, drželi se za ruku. Jejich neshody byly urovnány. Nemusel jsem říct ani slovo. Vzpomněli si na svou vlastní svatbu a na smlouvy, které v domě Božím uzavřeli. Byli odhodláni začít znovu, a tentokrát se snažit usilovněji.

Potýká-li se kdokoli z vás s manželskými problémy, naléhám na vás, abyste udělali vše, co můžete, pro napravení toho, co je potřeba, abyste mohli být tak šťastní, jako jste byli v době, kdy vaše manželství začalo. My, kteří uzavíráme sňatek v domě Páně, tak činíme na čas a na celou věčnost, a pak musíme vyvíjet nezbytné úsilí, aby tomu tak bylo. Uvědomuji si, že existují situace, kdy se manželství zachránit nedají, ale jsem pevně přesvědčen, že ve většině případů se zachránit mohou a mají. Nedovolte, aby se vaše manželství dostalo do bodu, kdy bude ohroženo.

President Hinckley učil, že každý z nás, kdo je nositelem kněžství Božího, se musí ukázat, abychom dokázali žít nad úrovní světských měřítek. Je zásadní, abychom byli úctyhodnými a čestnými muži. Naše skutky musejí být takové, aby se jim nedalo nic vytknout.

Slova, která říkáme, způsob, jakým jednáme s druhými, a způsob, jak žijeme – to vše ovlivňuje naši efektivitu

jako mužů a chlapců, kteří jsou nositeli kněžství.

Dar kněžství je nedocenitelný. Nese v sobě pravomoc jednat jako Boží služebníci, přisluhovat nemocným, žehnat rodině a také žehnat druhým. Jeho pravomoc může dosáhnout i za závoj smrti, do věčnosti. Na celém světě není nic, co by se tomuto daru vyrovnalo. Ochraňujte ho, važte si ho a žijte tak, abyste ho byli hodni.¹⁰

Milování bratří, kéž spravedlivost vede všechny naše kroky na naší cestě životem. Kéž jsme dnes i navzdly způsobilými příjemci oné božské moci kněžství, jehož jsme nositeli. Kéž kněžství žehná našemu životu, a kéž ho používáme k žehnání života druhých, jako to dělal i Ten, který žil a zemřel pro nás – a to samotný Ježíš Kristus, náš Pán a Spasitel. O to se modlím v Jeho posvátném jménu, Jeho svatém jménu, amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 121:36–37.
2. Exodus 20:7.
3. Izaiáš 1:18.
4. Nauka a smlouvy 58:42.
5. Viz Jan 17:14; Nauka a smlouvy 49:5.
6. „President Harold B. Lee's General Priesthood Address“, *Ensign*, Jan. 1974, 100.
7. Gordon B. Hinckley, „What God Hath Joined Together“, *Ensign*, May 1991, 71.
8. Gordon B. Hinckley, „Osobní způsobilost při používání kněžství“, *Liahona*, červenec 2002, 58.
9. *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams (1997), 130.
10. Viz Gordon B. Hinckley, *Liahona*, červenec 2002, 58–61.